

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5Csp/88/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118248001
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Šupenová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6118248001.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Luciou Šupenovou v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom: Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČO: 24 785 119, Česká republika, v konaní zastúpený: ŠMÍDA, advokátní kancelář, s.r.o., so sídlom: Eliščino nábřeží 280/23, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 01 435 400, konajúci v Slovenskej republike prostredníctvom ŠMÍDA advokátní kancelář, s.r.o., organizačná zložka, so sídlom: Ul. Svornosti 43, 821 09 Bratislava - Podunajské Biskupice, IČO: 47 255 773, proti žalovanému: G. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: N. XX, XXX XX N., štátny občan Slovenskej republiky, zast.: JUDr. Roman Jurík, advokát, Advokátska kancelária so sídlom: Jazerná 19, 940 71 Nové Zámky, o žalobe žalobcu proti žalovanému o zaplatenie 219,- Eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovaného

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 219,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne o zo sumy 219,-Eur od 17.12.2016 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V konaní o žalobe žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o jej výške.

III. Súd vzájomnú žalobu žalovaného voči žalobcovi v celom rozsahu z a m i e t a .

IV. V konaní o vzájomnej žalobe žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o jej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 26.03.2018 sa žalobca domáhal vydania platobného rozkazu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o opomínanom konaní (ďalej len „ZoUK“), ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 219,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 219,-Eur od 17.12.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalovaný a právny predchodca žalobcu, spoločnosť Provident Financial, s.r.o., IČO: 35 805 731, so sídlom: Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava uzavreli dňa 12.03.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Na základe Zmluvy poskytla spoločnosť Provident Financial, s.r.o. žalovanému bezúčelový úver vo výške 2000,-Eur. Peňažné prostriedky boli žalovanému odovzdané v hotovosti pri podpísaní Zmluvy. Žalovaný prevzatie peňažných prostriedkov podpísal, táto skutočnosť je preukázaná Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Žalovaný sa v Zmluve zaviazal úver splácať v týždenných

splátkach v celkovom počte 100. splátok, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po uzavretí Zmluvy, t.j. 19.03.2014 a posledná splátka bola splatná dňa 10.02.2016. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť náklady spojené s úverom vo výške 1006,11 Eur, ktoré zahŕňajú zmluvný úrok a administratívny poplatok. Administratívny poplatok zahŕňa najmä spracovateľský poplatok a služby obchodného zástupcu spoločnosti Provident. Súčasne so Zmluvou žalovaný uzavrel dňa 12.03.2014 Zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Služba zabezpečenia splátok úveru zahŕňala výber splátok každý týždeň v hotovosti prostredníctvom na to splnomocneného obchodného zástupcu spoločnosti Provident Financial, s.r.o. a to na určenom mieste (v zamestnaní, v bydlisku žalovaného podľa čl. 1.1 Zmluvy o zabezpečení splátok úveru). Žalovaný sa zaviazal uhradiť za túto službu právnenému predchodcovi žalobcu sumu vo výške 1190,-Eur, ktorú mal splácať v celkovom počte 100. splátok, pričom splátky boli splatné spoločne so splátkami úveru, teda prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, t.j. 19.03.2014 a posledná splátka bola splatná 10.02.2016 podľa čl. 1.2 Zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Zmluva o zabezpečení splátok úveru bola uzavretá dňa 12.03.2014, pred prijatím § 9 ods. 12, ods. 13 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť právnenému predchodcovi žalobcu celkom 4196,11,-Eur (istina vo výške 2000,-Eur, úrok a administratívny poplatok vyjadrení fixnou čiastkou po celé obdobie trvanie úveru 1006,11 Eur a odmena za služby vyplývajúce zo zmluvy o zabezpečení vo výške 1190,-Eur). Celkovú čiastku 4196,11,-Eur sa žalovaný zaviazal uhradiť v týždenných splátkach v celkovom počte 100. splátok po 41,97 Eur. Žalovaný pôvodnému veriteľovi zaplatil celkom 1781,-Eur a uhradil teda 42 splátok, pričom 43. splátku uhradil len vo výške 18,26 Eur. Konečná splatnosť úveru nastala 100. týždňov po podpísaní Zmluvy, t.j. 10.02.2016. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 došlo s účinnosťou ku dňu 16.12.2016 k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Provident Financial s.r.o. na žalobcu. Žalovanému bola zmena v osobe veriteľa oznámená listom zo dňa 16.12.2016. Hodnota postúpenej pohľadávky činila ku dňu postúpenia pohľadávky celkovo 2415,11,-Eur. Žalobca si po dôkladnom posúdení uvedeného uplatňuje od žalovaného istinu vo výške 219,-Eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % zo sumy 219,-Eur od 17.12.2016 do zaplatenia.

3.Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní platobný rozkaz sp.zn. XXUp/XXX/XXXX zo dňa 26.03.2018, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu v sume 219,- Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 219,- Eur od 17.12.2016 do zaplatenia a súčasne nahraďiť žalobcovi trovy konania vo výške 16,50 Eur. Keďže žalovaný podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu voči platobnému rozkazu v zákonnej lehote odpor Okresný súd Banská Bystrica postúpil podľa ust. § 10 ods. 3 ZoUK vec listom zo dňa 09.05.2018 Okresnému súdu Lučenec (ďalej len ako „súd“) ako súdu príslušnému podľa CSP. (č.l. 53 spisu)

4.Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v odôvodnení odporu voči platobnému rozkazu namietol aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Žalobca k žalobe pripojil len oznámenie o postúpení pohľadávky, nepreukázal však doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky. Doložil len podací hárok. Podací hárok nemožno považovať za dôkaz o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky. Doručenie by dokázala doručienka, ktorá je podľa § 111 ods. 1 CSP verejnou listinou. Žalobca si nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu zo sudcovskej koncentrácie (§ 153 Civilného sporového poriadku), a zároveň nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. (č.l. 31 spisu)

5.Žalobca doručil Okresnému súdu doplnenie žaloby zo dňa 04.05.2018, v ktorom zároveň navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde. K namietanej pasívnej legitímácii žalobca konštatoval, že účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručená adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície. Už tým okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávného úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Rozhodujúce je objektívne hľadisko, t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Ďalším namietaným dôvodom absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu podľa žalovaného je, že žalobca pristúpil k výkonu práve tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky a pohľadávku postúpil do zahraničia. Žalobca uviedol do pozornosti skutočnosť, že na území Slovenskej republiky podniká prostredníctvom svojej organizačnej zložky, má na Slovensku adresu, na ktorej ho

môže žalovaný kontaktovať, má slovenské čísla účtov a pod. Keďže postúpením nedošlo k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa má postupca právo postúpiť pohľadávku na zahraničný subjekt. Žalobca zároveň vo svojom podaní zotrval na podanej žalobe in extenso. (č.l. 42-44 spisu)

6. Právny zástupca žalovaného doručil tunajšiemu súdu repliku a vzájomnú žalobu zo dňa 05.01.2019, ktorú odôvodnil, tým že žalobca v súvislosti s namietanou absenciou aktívnej vecnej legitímácie rozvíja teóriu dôjdenia. Táto argumentácia je zo skutkového hľadiska správna. Naráža, ale na procesný problém. Žalobca má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Žalobca doteraz nijako nedokázal nielen doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky postupníkom, ale ani len jeho odoslanie. Z podacieho hárku je zrejme len odoslanie nejakých poštových zásielok viacerým adresátom, medzi inými aj žalovanej, dňa 03.01.2017. Z podacieho hárku nie je zrejme ani len odosielateľ, ani obsah zásielky ani doručenie zásielky alebo jej nedoručenie napríklad z dôvodu odopretia jej prijatia. Odosielateľom zásielky mohol byť pokojne postupník. V takom prípade by nenastali pre žalovanú účinky postúpenia pohľadávky, pretože postupník, na rozdiel od postupcu, aby navodil účinky postúpenia pohľadávky, musí postúpenie pohľadávky preukázať, nestačí, aby ho len oznámil, pokiaľ to neurobil postupník (§ 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak teda žalobca tvrdí, že postupník oznámil postúpenie pohľadávky, je na ňom, aby svoje tvrdenie podložil aj dôkazom, ktorý by nevyvolával pochybnosti. Už v odpore proti platobnému rozkazu žalovaný poukázal na ustanovenie bodu 15 zmluvy o spotrebiteľskom úvere v znení: „Zmluvné strany činia nesporným, že postúpenie práv a pohľadávok Providentu z tejto zmluvy neodporuje dohode so zákazníkom, a to bez ohľadu na to, na aký subjekt budú tieto práva a pohľadávky postúpené.“ Toto ustanovenie zmluvy je zjavne neprijateľnou zmluvnou podmienkou, výslovne uvedenou v príkladnom výpočte neprijateľných zmluvných podmienok v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, v tomto prípade v § 53 ods. 4 písm. b/. Podľa § 54 ods. 5 Občianskeho zákonníka: „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“ Niet tu teda platnej dohody o možnosti postúpenia pohľadávky, ktorým sa zhoršuje postavenie spotrebiteľa. Argumentácia žalobcu o tom, že KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., organizačná zložka, so sídlom: Bratislava, Rustaveliho 4, IČO 47 030 691, je licencovaným subjektom Národnou bankou Slovenska v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a teda k zhoršeniu postavenia žalovanej postúpením pohľadávky nedochádza, neobstojí. Podnikanie zahraničných osôb upravuje najmä § 21 Obchodného zákonníka. Podľa § 22 Obchodného zákonníka ak má iná ako fyzická osoba právnu spôsobilosť podľa právnych predpisov svojho domovského štátu, má ju aj podľa slovenského právneho poriadku. Nič to ale nemení na právnej subjektivite takejto zahraničnej osoby v tom zmysle, že je daná právnym poriadkom svojho domovského štátu. Organizačná zložka podniku zahraničného podnikateľa nie je právnickou osobou, nemá samostatnú právnu subjektivitu. Hoci žalobca podniká na Slovensku prostredníctvom svojej organizačnej zložky a táto disponuje povolením na poskytovanie spotrebiteľských úverov od Národnej banky Slovensko, nejde o subjekt práva. Subjektom práva je žalobca. Ak by na základe protiprávneho konania postupcu či žalobcu vznikol žalovanej exekučný titul proti žalobcovi a žalobca by odmietal dobrovoľne plniť, postavenie žalovanej by sa zreteľne zhoršilo. Exekúciu by totiž v takom prípade nemohla vykonať na území Slovenskej republiky a podľa slovenských zákonov, ale musela by nechať vykonať rozhodnutie v cudzine, i keď v zjednodušenom režime vnútorného trhu, v každom prípade ale komplikovanejšom, než exekúciou na Slovensku. Ďalšie zhoršenie postavenia žalovanej vyplýva z konania samotného postupcu. Ten dňa 01.03.2018 vstúpil do likvidácie, premenoval sa na Endepro, s.r.o. v likvidácii a za likvidátora ustanovil právnickú osobu, spoločnosť C/L/A CONSULTANCY, a. s. Zreteľne sa snaží zachovať si práva ich postúpením zahraničnej osobe a výmazom z obchodného registra sa zbaviť povinností. Podľa portálu www.pohladavkystatu.sk pritom má voči Slovenskej republike dlh vo výške 2000,-Eur z bližšie neuvedeného správneho konania a na súdnych poplatkoch dlhuje justičnej pokladnici spolu 574,50 Eur, podľa spisových značiek aj zo spotrebiteľských sporov. Postupca dostal ďalej pokutu od Národnej banky Slovensko vo výške 90 000,-Eur. O pokute rozhodla na základe rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutiu banková rada rozhodnutím z 3. 7. 2018, značka X Samotný zahraničný podnik žalobcu pôsobiaci v Slovenskej republike síce má povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úveroch, i keď podľa našich informácií žiadne spotrebiteľské ani iné úvery neposkytuje. Žalobca ale vo svojom domovskom štáte žiadne podobné povolenie nemá a nepodlieha teda žiadnej osobitnej kontrole, ako postupca. Žalovaný namietol tiež premlčanie práva na splátky splatné pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu. Z formulára návrhu nie je presne zrejme, kedy žalobca návrh podal. Zrejme to bolo v marci 2018. Nezaplatené splátky spred marca 2015 (pravdepodobný dátum) sú premlčané. Ako to vyplýva aj z rozhodnutia Národnej banky Slovensko, postupca sa dopustil nekalých obchodných praktík voči žalovanej najmä v podobe „poskytnutia“ takzvanej garantovanej služby, dohody o zabezpečení

splátok, nezapočítaní odplaty za tieto služby do výšky RPMN ani do výšky úrokovej sadzby. Tento stav prebral postúpením pohľadávok žalobca. Najmä ale žalobca odkúpil pohľadávku od postupcu, hoci toto postúpenie vyplýva z neprijateľnej zmluvnej podmienky uvedenej v bode 15 zmluvy. Podľa § 3 ods. 5 tretej vety zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Z doslovného výkladu tohto ustanovenia vyplýva pre spotrebiteľa, ktorý si úspešne uplatní na súde porušenie práva podľa zákona č. 250/2007 Z. z. alebo podľa osobitného zákona, napríklad podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, že v takom prípade má bez ďalšieho právo na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Výška finančného zadosťučinenia patrí do diskrečnej právomoci súdu. Musí byť ale primeraná. Preto si vzájomnou žalobou uplatňuje žalovaný právo na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 200,-Eur. Takáto výška sa zdá byť primeraná. Skôr toto svoje právo uplatniť nemohli. Podľa § 15 ods. 4 písm. b/ zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní sa počas konania (upomínacieho) neprihliada na vzájomnú žalobu. O spisovej značke na tunajšom súde sme sa dozvedeli len dňa 29. 12. 2018. (č.l. 84-85 spisu)

7.Vo vyjadrení žalobca k replike a vzájomnej žalobe, doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.05.2019 k aktívnej legitimácii apeluje, námietky žalovaného týkajúce sa aktívnej vecnej legitimácie pokladá žalobca za námietky bez právneho významu. Žalobca vo vyššie uvedenej právnej veci jednoznačne preukázal, že pohľadávka bola platne postúpená z pôvodného veriteľa na žalobcu, a to zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky a podacím hárok, ktorý preukazuje odoslanie predmetného oznámenia o postúpení pohľadávky. Cesia sa uskutočňuje na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom a postupníkom a v zásade bez účasti samotného dlžníka, pričom sa jeho súhlas na platnosť postúpenia nevyžaduje a účinky cesie nastanú aj proti vôli dlžníka a bez jeho súhlasu. Oznamovacia povinnosť je jednostranný právny úkon, nie je viazaná na žiadnu predpísanú formu, pričom právny predchodca realizoval notifikačný úkon v písomnej forme, ktorého hmotnoprávne účinky nastávajú okamihom, keď dlžníkovi notifikačný prejav vôle postupcu dôjde, čo žalobca preukázal dokladom o odoslaní nezávislým poštovým doručovateľom, ktorého dôjdenie zabezpečil. Žalobca k predmetnému zároveň uviedol, že aj v prípade, ak by súd pokladal doložené oznámenie o postúpení pohľadávky zaslané dlžníkovi za nedostatočne preukazujúce, že došlo k oznámeniu dlžníkovi, žiadnym spôsobom to neovplyvní platnosť cesie a zmluvy o postúpení pohľadávok. „Nesplnenie oznamovacej povinnosti postupcu v stanovenej lehote alebo vôbec nemá vplyv na platnosť cesie, ani na jej právne účinky.“ Števček, M., Dulak, A. Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451-880. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2015, 1825 s. Ústavný súd ČR, I. ÚS 1980/2008 (USN., 2009, č.1): Dokud postoupení pohľadávky není oznámeno dlužníkovi nebo dokud postupník postoupení pohľadávky dlužníkovi neprokáže, zproští se dlužník závazku plněním postupiteli. Z toho jednoznačne vyplýva, že zmena na straně oprávněného subjektu nastává (na rozdíl od převzetí dluhu) pouhou smlouvou mezi věřitelem (postupitelem) na straně jedné a novým subjektem (postupníkem) na straně druhé, aniž by bylo zapotřebí souhlas dlužníka. Vědomost dlužníka o změne na straně věřitele má význam jen potud, že ovlivňuje možnost přivodit zánik závazku jeho splněním i původnímu věřiteli, nemá však vliv na postavení nového věřitele jako aktivně legitimovaného ve sporu o plnění předmětného závazku vůči dlužníkovi. Števček, M., Dulak A., Bajánková J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451-880. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2015, 1830 s. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je žalobca toho názoru že právna argumentácie žalovaného je v tejto veci bez právneho významu. K postúpeniu pohľadávky, žalobca pokladá námietku žalovaného týkajúcu sa neprijateľnej zmluvnej podmienky postúpenia pohľadávky za nedôvodnú. Zmluva o úvere predpokladala nárok veriteľa postúpiť pohľadávku voči žalovanému na tretí subjekt. Táto zmluvná podmienka bola súčasťou zmluvy o úvere, pričom žalovaný uzatvorením tejto zmluvy vyslovene prehlásil, že postúpenie práv a pohľadávok z tejto zmluvy neodporuje dohode. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa Cieľ tohto ustanovenia vidíme v garancii zachovanie práv spotrebiteľa v prípade, ak sa dodávateľ rozhodne previesť práva zo spotrebiteľskej zmluvy na tretiu osobu. Toto ustanovenie však možno považovať za neprijateľné len v prípade, ak by týmto prevodom došlo k vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko,

F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 1-450. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2015, 527 s. S ohľadom skutočnosť, že žalobca ma svoju organizačnú zložku na území Slovenskej republiky a spíňa všetky zákonné predpoklady pre postupovanie pohľadávok v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a taktiež je zapísaný v zozname nebankových veriteľov Národnej banky Slovenska, ako licencovaný subjekt pre poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu, je vylúčené zhoršenie vymožitelnosti alebo zabezpečenie pohľadávky spotrebiteľa. K námietke premlčania, žalobca dôvodnil, pôvodný veriteľ, spoločnosť Provident, poskytla žalovanému bezúčelový úver na obdobie 100 týždňov počnúc dňom podpísaní Zmluvy t.j. 12.03.2014. Konečná splatnosť úveru tak nastala 100 týždňov po podpísaní Zmluvy, t.j. 10.02.2016. Žalobca si nárok uplatnil na súde dňa 07.03.2018, t. j. pred uplynutím všeobecnej premlčacej doby. Pokiaľ ide o primerané finančné zadostučinenie, ktoré sa žalovaný domáha, žalobca dospel k záveru, že nárok je nedôvodný. V zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. má žalovaný ako spotrebiteľ právo na primerané finančné zadostučinenie iba od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Za predpokladu, žeby sa v konaní preukázalo porušenie práv žalovaného, bol by zodpovedný za porušenie pôvodný veriteľ, ktorý so žalovaným uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V žiadnom prípade by však za porušenie práv žalovaného nezodpovedal žalobca, ktorý nie je pasívne legitimovaný. S prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaný nezaplatil nevrátil ani poskytnutú istinu, je vylúčené akékoľvek porušenie jeho práv. Žalobca má za to, že ďalšie námietky ku ktorým sa žalobca nevyjadril a ktoré žalovaný uvádza vo svojom vyjadrení nie sú relevantné odôvodnené a nie sú spôsobilé spochybníť platnosť uzatvorenej zmluvy. Z obsahu vyjadrenia nevyplýva žiadna procesná obrana, ktorá by mohla spochybníť nárok uplatnený v žalobe. Žalobca si zároveň dovoľuje upriamiť pozornosť súdu na skutočnosť, vo vyššie uvedenej právnej veci si uplatňuje iba istinu, poníženú o platby žalovaného, bez nároku na akékoľvek príslušenstvo zmluvy o úvere. (č.l. 135-137 spisu)

8. Žalovaný vo svoje duplike (označenej ako replika) zo dňa 12.07.2019 konštatuje, že žalobca opakovane tvrdí a zotráva na svojej aktívnej vecnej legitimácii. Rozvíja pritom argumentáciu o teórii dôjdenia pri hmotnoprávných úkonoch. Ďalej poukazuje na účinky zmluvy o postúpení pohľadávky, ktoré nastávajú bez ohľadu na splnenie notifikačnej povinnosti postupcu. Tiež nepovažuje ustanovenie v spotrebiteľskej zmluve (v zmluve o spotrebiteľskom úvere), v ktorom žalovaný vopred súhlasil s akýmkoľvek postúpením pohľadávky veriteľa na akúkoľvek tretiu osobu za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navyiac žalobca má organizačnú zložku na území Slovenskej republiky, ktorá má povolenie Národnej banky Slovenska na poskytovanie spotrebiteľských úverov. Pohľadávku nepovažuje za premlčanú. Taktiež sa nepovažuje za pasívne vecne legitimovaného z hľadiska žalovanou uplatňovaného primeraného finančného zadostučinenia. Za vecne legitimovaného považuje z hľadiska tohto práva pôvodného veriteľa (Provident Financial, s.r.o., dnes Endepro, s.r.o. v likvidácii). Žalobca tiež pripomína uplatňovanie výlučne istiny bez zmluvného príslušenstva. Možno sa stotožniť s tvrdením žalobcu o teórii dôjdenia pri hmotnoprávných úkonoch. To je ale hmotnoprávna stránka veci. Z procesného hľadiska má dôkazné bremeno ten, kto niečo tvrdí (ak zákon neustanovuje opak). Žalobca tvrdí, že postupca doručil oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanej. Nepredkladá o tom ale žiadny dôkaz. Podací hárok nedokazuje doručenie poštovej zásielky. Dokazuje len jej odoslanie. Aby sa naplnila teória dôjdenia, je nevyhnutné, aby sa adresát zásielky mal vôbec možnosť oboznámiť so zásielkou. Ak napríklad adresát zásielky zásielku odmietne prevziať, platí fikcia jeho známosti o obsahu zásielky presne v duchu, ako to tvrdí žalobca. Lenže žalobca nijako nedokazuje, že by žalovaná mala vôbec šancu oboznámiť sa so zásielkou. Čo presne sa so zásielkou stalo sa nedozvedá ani z webu Slovenskej pošty <https://tantd.posta.sk>. Už ale podrobne argumentoval o inom dôvode absencie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. Je ňou neprijateľná zmluvná podmienka uvedená v bode 15 zmluvy o spotrebiteľskom úvere v znení: „Zmluvné strany činia nesporným, že postúpenie práv a pohľadávok Providentu z tejto zmluvy neodporuje dohode so zákazníkom, a to bez ohľadu na to, na aký subjekt budú tieto práva a pohľadávky postúpené.“ Postupca pohľadávku postúpil na žalobcu. Na postúpenie pohľadávky nie je potrebný súhlas dlžníka. S postúpením pohľadávky prechádzajú na postupníka všetky práva z pohľadávky. Na druhej strane ak postupca je sám dlžníkom, jeho dlžnícka povinnosť postúpením pohľadávky neprechádza na postupníka. Nie je pritom podstatné, či tu ide o povinnosť z dlhu zmluvnú alebo mimozmluvnú, deliktuálnu. V každom prípade tak postupca, ako aj postupník, konajú pri uzatváraní zmluvy o postúpení pohľadávky dobrovoľne. Kým pri bežných občianskoprávných alebo obchodnoprávných pohľadávkach (okrem niektorých osobitných druhov pohľadávok ako sú pohľadávky z bankových úverov) stačí splniť niekoľko jednoduchých podmienok, v prípade pohľadávok zo spotrebiteľských zmlúv nesmie dôjsť postúpením pohľadávky k porušeniu práv spotrebiteľa. Najmä takéto postúpenie pohľadávky nemôže vychádzať z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Neprijateľné zmluvné podmienky vypočítava § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka len príkladne. V §

53 ods. 4 písm. b/ Občianskeho zákonníka sa ale konanie dodávateľa, akého sa dopustil aj postupca ustanovením v bode 15 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výslovne uvádza ako neprijateľná zmluvná podmienka. V tejto súvislosti dávame do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici so sp. zn. 13Co/20/2017, ktorým krajský súd ako odvolací súd potvrdil výrok rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 4C/50/2016-86, v znení: zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01. 04. 2015 v hlave 15. § 5, ktorá znie: „dohodli sme sa, že nie ste oprávnený (a) bez nášho písomného súhlasu postúpiť akúkoľvek pohľadávku voči nám tretím osobám. Odmietnuť udelenie súhlasu s postúpením pohľadávky tretej osobe sme oprávnení iba v prípade, ak sa jedná o pohľadávku na poskytnutie úveru. My sme oprávnení pohľadávky zo zmluvy a z ostatných zmlúv zabezpečujúcich naše pohľadávky postúpiť tretím osobám. V prípade postúpenia pohľadávok môžeme na základe dohody s novým veriteľom vykonávať správu postúpených pohľadávok. Súhlasíte s tým, že v takomto prípade sme oprávnení využívať údaje o postúpených pohľadávkach na plnenie našich ostatných práv a povinností zo zmluvy, a to aj pokiaľ sú tieto údaje chránené obchodným, či bankovým tajomstvom“ je neprijateľná a preto neplatná». (Dostupné online na <http://merit.slv.cz/KSBB/13Co/20/2017>.) V tomto smere poukazujeme na ustanovenie § 298 ods. 1 CSP podľa ktorého súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak by takto súd rozhodol, išlo by o výrok rozsudku z procesného hľadiska v zmysle § 137 písm. d/ C. s. p. Takýto výrok by pritom mal význam nielen inter partes. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. V poslednom čase pritom možno badať expanziu žalôb spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o. z pohľadávok postúpených naňho spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., dnes Endepro, s.r.o. v likvidácii. Podľa názoru žalovaného by súd mal využiť možnosť podľa Civilného sporového poriadku a Občianskeho zákonníka a určiť bod 15 zmluvy o spotrebiteľskom úvere spoločnosti Provident Financial, s.r.o., dnes Endepro, s.r.o. v likvidácii, za neprijateľnú zmluvnú podmienku priamo vo výroku rozsudku. (č.l. 149-150 spisu)

9. Žalobca s tvrdeniami v duplike žalovaným v písomnom podaní zo dňa 27.09.2019 vyjadril svoj nesúhlas so spochybnením jeho aktívnej vecnej legitímácie zo strany žalovaného, pretože podľa dostupných informácií z podkladov poskytnutých postupcom, Provident Financial, s.r.o., tento zaslal Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016 na známu adresu klienta; či si žalovaný zásielku osobne prevzal, im nie je známe, avšak podací hárok č. U., List č. 123/295, zo dňa 3.1.2017 považuje za dostatočný doklad o splnení si tejto povinnosti postupcom voči klientovi aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/210/2001, R 119/2003, kde bolo judikované, že: relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, pričom relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky znamená, že dlžník sa o postúpení musí aj dozvedieť, a teda, ak mu je postúpenie oznamované písomne, ako je tomu v tomto prípade, musí mu byť takéto oznámenie doručené, respektíve sa musí dostať do jeho dispozície, čo by mal žalobca v konaní preukázať. Poštová zmluva vzniká vybraním poštovej zásielky, ak nie je v poštovej zmluve určený skorší dátum jej vzniku. SP sa poštovou zmluvou zaväzuje odosielateľovi dodať vybranú poštovú zásielku alebo poukázanú platbu adresátovi, spôsobom podľa poštových podmienok, ak v poštovej zmluve nie je určený iný rozsah alebo spôsob poskytnutia poštových služieb. Odosielateľ sa zaväzuje zaplatiť SP poštovú sadzbu podľa tarify, ak nie je v poštovej zmluve individuálne dojednaná iná výška odmeny. Zmluvnými stranami sú odosielateľ a SP, ktorá poštovú zásielku, ktorej sa poštová zmluva týka, vybrala.

- ods. 2.1. písm. a) cit. podmienok: Základnými pojmami na účely týchto poštových podmienok sú: adresát - fyzická alebo právnická osoba, ktorej je poštová zásielka určená. Meno a priezvisko, resp. názov adresáta sa uvádzajú na zásielke.

- ods. 7.1.2. cit. podmienok: SP na základe žiadosti adresáta vydá potvrdenie o dodaní zásielky. O službu môže adresát požiadať k zásielkam dodávaným na základe potvrdenia prevzatia, pri ich dodaní. Potvrdenie o dodaní zásielky SP poskytne aj dodatočne v lehote 3 rokov odo dňa dodania zásielky, za podmienky, že pri podaní žiadosti adresát zásielku dostatočne označí uvedením podacích znakov zásielky a adresou adresáta. Verejný dopravca bežne doručuje poštové zásielky aj jednoduchým vložením zásielky do označenej schránky podľa druhu objednanej služby. Pritom oznámenie o postúpení pohľadávky upravuje ustanovenie § 526 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že je jednostranným právnym úkonom adresovaným dlžníkovi, pre ktorý nie sú predpísané žiadne osobitné náležitosti a oznámenie o postúpení pohľadávky je možné urobiť aj celkom neformálne, pretože na rozdiel od zmluvy o postúpení pohľadávky Občiansky zákonník preň nepredpisuje žiadne formálne náležitosti (bližšie viď: Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011. - str. 526). V konečnom dôsledku sa žalovaný jednoznačne dozvedel postúpení predmetnej pohľadávky najneskôr dňom doručenia Platobného rozkazu OS Banská Bystrica, sp.zn. XXUp/XXX/XXXX zo dňa 26.3.2018, ktorý súd doručuje v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 307/2017 Z.z. o upomínacom konaní spolu s rovnopisom návrhu, listinami a vyhláseniami predloženými žalobcom a tlačivom na podanie odporu. Preto s poukazom na per analogiam na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/240/2010 zo dňa 27.10.2010, podľa ktorého "Dokladom o doručení písomnosti súdu je tzv. doručienka, ktorá má povahu verejnej listiny v zmysle § 134 O.s.p. Súd vychádza z údajov na doručienke, ktoré zachytávajú postup pri doručení a kým nie je preukázaný opak, súd považuje údaje na doručienke za pravdivé. Ustanovenie § 45 ods. 2 O.s.p. upravuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o pravdivosti doručienky.", trvá na tom, že žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu dostatočne preukázal a žalovaný nepreukázal opak. Okrem toho, v podľa názoru NS SR v rozhodnutí R 46/2009, je pre spotrebiteľa v krajnom prípade odôvodnenej pochybnosti o osobe veriteľa prípustné aj pokračujúce plnenie postupcovi: "Ustanovenie § 526 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo ak postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi, má svoj zásadný význam na riešenie otázky splnenia dlhu. Splnenie dlhu v súlade s citovaným ustanovením môže nastať dokonca i v prípade, keď predmetná pohľadávka už nepatrí postupcovi, keďže ju medzičasom zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil postupníkovi, avšak postúpenie pohľadávky ešte nebolo oznámené, resp. preukázané dlžníkovi, ako to vyžaduje citovaná právna úprava. V takomto prípade ide o výnimku z princípu zániku záväzku jeho splnením veriteľovi (§ 488, § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Táto úprava (§ 526 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka) spolu s úpravou v § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení) je premietnutím zásady ochrany dobrej viery dlžníka, t.j. aby nebol poškodený, ak konal v dôvere v doterajší záväzkový vzťah, resp. v dôvere aj v postupcove oznámenie o postúpení pohľadávky. Zmyslom takejto ochrany dobrej viery dlžníka je vylúčiť, aby dlžník bol v budúcnosti nútený opätovne plniť postupcovi, resp. od postupníka vymáhať späť plnenie mu poskytnuté z dôvodu neplatnosti alebo neexistencie zmluvy o postúpení pohľadávky."; ak si, samozrejme, aj spotrebiteľ riadne plní svoje záväzky (tu splátky), čo sa žiaľ v tomto prípade od dňa poslednej zaplatenej splátky nedialo. K námietke premlčania žalobca opakovane uvádza, že podľa § 103 a lineu prvú vety Občianskeho zákonníka "Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti." Žalobca je presvedčený, že veriteľovi vzniká právo na plnenie dohodnutých splátok dňom vzniku (účinnosti) splatnosti jednotlivých splátok, nakoľko pripustením výkladu žalovanej strany by došlo k zmene podstatných náležitostí zmluvného vzťahu. Žalobca ďalej konštatuje, že výklad námietky premlčania žalovaným nemožno uplatniť s poukazom na právny názor KS Banská Bystrica v uznesení sp.zn. 17Co/188/2018 zo dňa 25.10.2018 ods. 16 odôvodnenia veta štvrtá a nasl., podľa ktorého: "Preto úvaha o tom, že plnenie spotrebiteľa sa má napriek dohode o (anuitných) splátkach započítavať najprv na istinu a až potom na úroky a poplatky nie je na mieste. Neobstojí ani prípadná argumentácia ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), pretože tento nepojednáva o plnení dohodnutom v splátkach, ale o plnení, ktorého splatnosť bola dohodnutá jednorázovo a dlžník neplní naraz, ale čas plnenia poskytne vopred a zvyšok neskôr, prípadne aj po lehote splatnosti, čím sa dostane do omeškania a potom je povinný plniť aj úroky (z omeškania). Aby sa tieto neprímerane nenavyšovali, Občiansky zákonník stanovuje, že najprv sa čiastočné plnenie započítava na istinu. § 566 ods. 2 OZ treba vykladať v spojitosti s § 566 ods. 1 OZ. Zákon č. 129/2010 Z.z. sa na zmluvy, v zmysle ktorých sa úver musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace, t.j. aj jednorázovo nevzťahuje (§ 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z.) Podporne, ak je ustálené, že spotrebiteľská zmluva o úvere je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z., tento zákon obsahuje vyššie

uvedenú osobitnú úpravu plnenia v (anuitných) splátkach rozpočítaných na istinu, úroky a prípadné poplatky, ktorá je občianskoprávnou úpravou (nie obchodnoprávnou) a ako lex specialis má prednosť pred všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.” Žalobca má za to, že námietku premlčania zo žalovaného strany možno uplatniť iba voči splátkam splatným pred dňom 07.03.2015, keďže žaloba bola podaná dňa 07.03.2018 na OS Banská Bystrica pod sp.zn. XXUp/XXX/XXXX a 50. splátka bola splatná k 07.03.2015; keďže v tomto prípade nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, považuje žalobca minimálne splátky s poradovým číslom 50.-100. za nepremlčané. Pretože k nepremlčaným splátkam zodpovedá 51 x 20 Eur pomernej časti istiny (t.j. 2000 Eur istiny rozpočítaných do 100 splátok po 20 Eur), čo vysoko prevyšuje žalovanú sumu nezaplatenej istiny a teda námietku premlčania, tak ako túto odôvodnila žalovaná strana, naďalej nepovažuje za relevantnú. V predchádzajúcom vyjadrení citované závery odôvodnenia Krajského súdu Banská Bystrica v uznesení sp.zn. 17Co/188/2018 zo dňa 25.10.2018 ods. 16 odôvodnenia veta štvrtá a nasl. považuje za dostatočne relevantné, vzhľadom k tomu, že pojednáva aj o chápaní spôsobu členenia splátok spotrebiteľských úverov a tým podstatne podporuje názor žalobcu, že jednotlivé čiastky istiny sú splatné v príslušnom dohodnutom termíne. Žalovaný svoj nárok vo vzájomnej žalobe zakladá na mylnom názore, že postupník zodpovedá aj za pasíva pohľadávky napriek tomu, že v zmysle § 524 ods. 2 OZ prechádza na postupníka pohľadávka, jej príslušenstvo a práva s ňou spojené; uvedený výpočet je taxatívny. Podporne poukazuje aj na rozhodnutie NS SR, sp.zn. 3Obdo/7/2009 zo 14.10.2010, podľa ktorého: Pohľadávka prechádza v stave, v akom existuje v čase postúpenia, vrátane jej príslušenstva. Zmluvu uzaviera pôvodný veriteľ (postupiteľ) a iný subjekt postupník, ktorý nastupuje na miesto pôvodného veriteľa. Ide o dvojstranný právny úkon bez účasti dlžníka, pretože zmena v osobe veriteľa sa nedotýka práv a povinností dlžníka zo záväzkového vzťahu. Čas, miesto, predmet plnenia i ďalšie podmienky zostávajú nezmenené. Predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka t. j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla, v ktorom prípade ide už o zmenu zmluvy, a teda zmenu vzájomných práv a povinností tvoriacich obsah záväzku, ktorá predpokladá v zmysle § 493 Obč. zák. dohodu zmluvných strán. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Žalovaný nárok je založený na oprávnenom nároku veriteľa dožadovať sa vrátenia poskytnutej veci od povinného, t.j. v tomto prípade peňažného plnenia v rozsahu nezaplatenej istiny. Okrem iného, právny poriadok predpokladá aj dobromyseľnosť pri snahe získať, resp. zväčšiť, svoj majetok, avšak v tomto prípade je reálna situácia taká, kde Žalovaná nevrátila ani len istinu, t.j. požičanú vec, pričom vrátiť (akúkoľvek) vec vlastníkovi je základným princípom na úrovni elementárnej spravodlivosti. O kvalitatívne odlišnú situáciu by išlo v prípade, ak by dlžník najskôr vrátil istinu riadne a včas a až následne by viedol spor/rokovanie o prijateľnú mieru alebo zákonnosť jednotlivých súčastí príslušenstva. Vrátenie aspoň poskytnutej istiny považujeme za vyjadrenie predpokladu nevyhnutnej dôvery v rámci súčasných spoločensko-ekonomických vzťahov. Nakoniec túto skutočnosť konštatoval aj Ústavný súd SR vo svojom náleze sp.zn. PL. US 11/2016 v ods. 34 Odôvodnenia: “Žijeme v dobe úverovej, a to v dobrom aj v zlom. Ekonomika potrebuje spotrebu vrátane tej, ktorá je krytá spotrebiteľskými úvermi. V rozmanitosti spoločnosti sa spotrebné úvery používajú tak k uspokojovaniu konzumných vrtochov, ako aj k preklenutiu nezavinených existenčných problémov. Netreba však zabúdať, že východiskovým bodom by predsa len mala byť myšlienka, že dlhy sa platiť majú a patrí sa ich platiť. Pri argumentácii týkajúcej sa ochrany spotrebiteľov je potrebné rozlišovať argumenty „na vstupe“ týkajúce sa vzniku zmluvného vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom a argumenty „na výstupe“, ktoré sa týkajú procesného presadzovania nesplnených povinností spotrebiteľa.” Z judikatúry ESLP (Dombo Beheer BV v Holandsko, sťažnosť č. 14448/88) možno do parametrov zakázanej procesnej nerovnosti vniesť kritérium podstatnosti znevýhodnenia. Podstatnosť znevýhodnenia je vlastne intenzitou, ktorá posúva zvýhodňujúci prvok konania v prospech niektorej strany smerom k ústavne zakázanej neférovosti, resp. vylučuje drobné rozdiely v postavení strán. Kritérium podstatnosti v sebe zahŕňa krok nevyhnutnosti z princípu proporcionality, pretože podstatné vychýlenie procesných pravidiel na jednu stranu by už nemohlo byť nevyhnutne na ochranu daného cieľa. V prípade spotrebiteľského práva sa predpokladá ochrana spotrebiteľa pred vopred zakázanými praktikami veriteľov. Teda v zmysle testu proporcionality je na mieste otázka, či aplikácia právnej normy v konkrétnom prípade je ešte naozaj ochranou spotrebiteľa v miere nevyhnutnej pre rovnováhu uplatňovaných práv, alebo či už “ochrana” nie je za hranicou účelu právnej normy. Pre porovnanie viď aj rozsudok KS Banská Bystrica, sp. zn. 15Co/279/2018 zo dňa 3.4.2019, kde súd konštatuje v ods. 3 Odôvodnenia: “Žalobca sa domohol

svojho práva po tom, čo inicioval súdne konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom čelil taktiež aj odvolaciemu konaniu, keďže žalovaný jeho právo neuznával a prvostupňový rozsudok napadol odvolaním. Súd dospel k záveru, že okrem formálnej podmienky vyžadovanej zákonom, a to úspešné porušenie práva alebo povinnosti, sú tu dôvody na strane žalobkyne, ktoré vzhľadom na individuálnu povahu jej sporu priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňujú.” Takisto aj rozsudok KS Banská Bystrica, sp. zn. 16Co/9/2018 zo dňa 28.3.2019, kde súd uvádza v ods. 17 Odôvodnenia: “Pri posúdení nároku na primerané finančné zadosťučinenie je potrebné vychádzať z toho, že žalobkyňa úspešne uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z právneho vzťahu, ktorý vyplýva zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorej obsah formuloval žalovaný s právnymi vadami.” Pod satisfakciou treba rozumieť poskytnutie náhrady za utrpenú krivdu, urážku, ublíženie, teda ide o rýdzo osobné právo na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov porušenia spotrebiteľských práv, pričom vrátenie iba zvyšku samotnej istiny nemôže spôsobiť žiadne nepriaznivé následky pre Žalovanú a spotrebiteľovi tak nevznikne žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia. Teda nebola naplnená ani požiadavka na spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinností privodiť spotrebiteľovi ujmu, ktorú nie je povinný znášať. Ak nárok na primerané zadosťučinenie predstavuje alternatívnu sankciu za protiprávne konanie dodávateľa, tak v posudzovanom prípade však táto protiprávnosť na strane veriteľa úplne absentuje. Žaloba, ktorou sa niekto domáha primeraného finančného zadosťučinenia je tzv. žalobou satisfakčnou, pretože primerané zadosťučinenie má byť nástrojom satisfakcie, ktorej úlohou je vyrovnať narušenú rovnováhu v postavení toho, kto právo spotrebiteľa porušil a dotknutej osoby - spotrebiteľa. Okrem satisfakčnej funkcie má primerané finančné zadosťučinenie aj sankčnú povahu, pretože predstavuje pre toho kto právo spotrebiteľa porušil finančnú ujmu zodpovedajúcu sume, ktorú musí titulom primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi zaplatiť; táto sankčná povaha primeraného finančného zadosťučinenia má však vedľajšiu úlohu, pretože primárna je satisfakčná povaha primeraného finančného zadosťučinenia. Podľa § 3 ods. 5 a lineá prvá zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov - Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

Podľa § 3 ods. 5 a lineá tretia zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov - Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z týchto dôvodov trvá žalobca na stanovisku, že žalovaný nárok je založený na oprávnenom nároku veriteľa dožadovať sa vrátenia poskytnutej veci od povinného, t.j. v tomto prípade peňažného plnenia, ktoré bolo dohodnuté vo vopred časovo stanovených splátkach. Zároveň žalobca tvrdí, že uprednostnením žalovanou stranou predkladanej argumentácie je už za hranou spravodlivej ochrany spotrebiteľa a tým porušuje ústavou chránené právo žalobcu vlastniť majetok v zmysle čl. 20 ods.1, ods. 3, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky. (č.l. 162-165 spisu)

10.Súd určil termín pojednávania na deň 29.11.2019. Zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavil ani právny zástupca žalovaného, ktorý taktiež ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, ako dôvod uviedol kolíziu termínov pojednávania, kedy sa má zúčastniť v predmetný termín aj na pojednávaní na Okresnom súde Košice II., v spore č.k. 45Csp/303/2017, konanie tohto preukázal kópiou predvolania. Zároveň právny zástupca žalovaného súhlasil s pojednávaním v ich neprítomnosti. Súd uznesením nariadil pojednávanie v neprítomnosti zástupcu žalobcu, ako aj právneho zástupcu žalovaného.

11.Dokazovanie súd vykonal prečítaním Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.03.2014 (č.l. 15- z opaku), Zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa 12.03.2014 (č.l. 17 z opaku), výpisom splátok a úhrad (č.l. 16 z opaku), oznámením o postúpení pohľadávok (č.l. 14 z opaku), podacím hárkom č. EPH008548844 (č.l. 15), predžalobnou výzvou (č.l. 18).

12.Žalovaný ako dlžník uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom dňa 12.03.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bol spotrebiteľský úver vo výške 2000,-Eur. Celkové náklady žalovaného ako zákazníka podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 21,50 % ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 474,41 Eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 530,70 Eur. RPMN bola vo výške 57,17 %, celková čiastka, ktorú bol zákazník povinný zaplatiť

Providentu bola stanovená in summa 3006,11 Eur, priemerná hodnota RPMN 20,54 %. Žalovaný ako zákazník mal splatiť Providentu dlžnú sumu v 100. týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 30,07 Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 29,18 Eur. Úver bol poskytnutý na dobu 100 týždňov, termín splatnosti poslednej splátky a teda aj konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň stého týždňa po dni uzavretia zmluvy. Plnenie z uvedenej zmluvy bolo v režime - hotovostný režim. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárnym dňom po uzavretí zmluvy, splatnosť každej splátky nastane 7. kalendárnym dňom po splatnosti predchádzajúcej splátky. (č.l. 15 z opaku)

13.Dňa 12.03.2014 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená aj Zmluva o zabezpečení splátok úveru, ktorou právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ sa zaviazal žalobcovi ako zákazníkovi za odmenu počas splatnosti zmluvy pravidelne poskytovať služby, v rámci ktorej okrem iného bude preberať od žalovaného ako zákazníka peňažné sumy určené na úhrady splátok spotrebiteľského úveru, poskytnutému na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalovaný ako zákazník sa zaviazal za poskytnutie tejto služby zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu ako poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 1190,-Eur, ktorú sa zaviazal žalovaný splácať v 100. pravidelných splátkach, a to v 99.týždenných splátkach vo výške 11,90 Eur a poslednú splátku vo výške 11,90 Eur počas doby splácania úveru. (č.l. 17 z opaku)

14.Žalovaný pôvodnému veriteľovi zaplatil celkom 1781,- Eur.

15.Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 došlo s účinnosťou ku dňu 16.12.2016 k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Provident Financial, s.r.o. na žalobcu. (č.l. 14 z opaku) Z podacieho hárku č. U., mal súd za preukázané, že žalobca oznámenie o postúpení pohľadávky posielal žalovanému na jeho adresu dňa 03.01.2017. (č.l. 15)

16.Predžalobnou výzvou zo dňa 23.01.2018 žalobca oznámil žalovanému, že sa stal vlastníkom pohľadávky, ktorá vznikla zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. a žalovaným. Žalobca sa stal vlastníkom uvedenej pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016. Súčasne žalobca upozornil žalovaného, že pokiaľ pohľadávku vo výške 2477,47 Eur nezaplatí do 05.02.2018, budú ju vymáhať súdnou cestou. (č.l. 18 spisu) Z podacieho hárku č. EPH117607971, mal súd za preukázané, že žalobca predžalobnú výzvu na zaplatenie pohľadávky posielal žalovanému na jeho adresu dňa 25.01.2018. (č.l. 14 spisu)

17.Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

18.Podľa ustanovenia § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

19.Podľa ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv, sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

20.Podľa ustanovenia § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere musí obsahovať tieto náležitosti: Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

21. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/, písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy zo dňa 03.05.2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

23. Podľa ustanovenia § 52a ods. 1 a ods. 2 Občiansky zákonník, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

24. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občiansky zákonník, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa ustanovenia § 131 CSP, žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. Predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. dominus litis. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (ustanovenie § 216 CSP).

26. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZOS“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

27. Podľa § 147 ods. 1 CSP, žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

28. Podľa § 147 ods. 2 CSP, vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

29.Podľa § 147 ods. 3 CSP, na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe.

30.Podľa § 3 ods. 1 Občiansky zákonník, výkon práv a povinností vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

31.Podľa § 39 Občiansky zákonník, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32.Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občiansky zákonník, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

33.Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval v tomto spore.

34.Medzi stranami nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka Dňa 12.03.2014 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 2000,- Eur. Súčasne právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili Zmluvu o zabezpečení splátok úveru spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti právneho predchodcu žalobcu od žalovaného na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX.

35.Súd dokazovaním skúmal, či Zmluva o úvere mala zákonné náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/, písm. k/ a písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Zmluva bola uzavretá v písomnej forme, čiže v súlade so zákonom. Je pravda, že slovenské súdy v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ bol povinný určiť v zmluvách o úvere presný rozpis súm a to, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu a koľko na úroky a ostatné náklady (ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) vyššie citovaného zákona). Súdy citované znenie zákona prísnejšie interpretovali v porovnaní so znením Smernice č. 48/2008/ES, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (tretia komora) C-42/15 z 09. novembra 2016 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová sa vzťahuje aj na žalovaným namietanú absenciu (bod 72) v ktorom Súdny dvor Európskej únie na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h/ a písm. i/ smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydá súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler - C-224/01, 30.09.2003) a (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/790/2015 zo dňa 25.01.2017).

36.Vyššie citovaný odkaz na rozsudok vo veci C-42/15 sa vzťahuje aj na žalovaným namietanú absenciu náležitosti Zmluvy písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V Zmluve o úvere bol žalovanému úver poskytnutý na dobu 100 týždňov. Termín poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol v siedmy deň 100. týždňa po dni uzavretia Zmluvy. Súdny dvor vo svojom výroku záväzným spôsobom okrem iného objasnil aj čl.

10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48/ES nasledovne: „2. Článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby Zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Súdny dvor EÚ príslušné ustanovenie smernice 2008/48/ES jasne vyložil tak, že obsahom danej náležitosti nie je nevyhnutne uvedenie konkrétneho dátumu splatnosti úveru (deň, mesiac, rok). Dôležitým pre tento spor je ale spôsob, akým Súdny dvor EÚ k takémuto záveru dospel. V bode 48 rozsudku C-42/15 poukázal na cieľ daného ustanovenia, ktorý uvádzala generálna advokátka E. Sharpston, a to zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Podľa Súdného dvora EÚ na naplnenie tohto cieľa postačí akákoľvek formulácia, ktorá umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy, veriteľovi sa však neukladá v zmluve uviesť presný dátum (deň, mesiac, rok). V danom spore bolo postačujúce, že v Zmluve o úvere bol konkrétne definovaný počet splátok 100, definovaná výška každej splátky, určená splatnosť každej splátky, pričom je potrebné zohľadniť, že úroky ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalovaného spojených s poskytnutým úverom. Zmluva o úvere tak má náležitosti predpokladané ustanovením § 9 ods. 2 písm. f/, písm. k/. Výška poplatku bola premietnutá do RPMN. Poplatok za garantovanú službu nepodlieha v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občiansky zákonník ako aj podľa čl. 4 ods. 2 Smernice 93/13/EHS samotnému súdnemu prieskumu prijateľnosti ceny tohto poplatku. Právny predchodca žalovaného v Zmluve o úvere tento administratívny poplatok špecifikoval a určil ho určito, jasne a zrozumiteľne.

37. Súd zaujal stanovisko, že v Zmluve o úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť, za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov, okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Za doplnkovú službu - inkasovanie splátok, ktorá bola medzi stranami sporu dojednaná osobitnou zmluvou vrátane odmeny za takúto službu bol žalovaný povinný platiť odmenu osobitne, avšak inkludovanú v jednotlivých splátkach úveru. Zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok bola podmienkou poskytnutia úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve. Žalovaný potreboval finančné prostriedky, a aby ich získal musel podpísať dohodu o doplnkovej službe k Zmluve o úvere. Navyiac obchodný zástupca žalovaného bol odmeňovaný v závislosti od výšky sumy výberu splátok od jednotlivých klientov. Obchodný zástupca mal teda aj vlastný ekonomický záujem na uzatvorení zmluvy o garantovanom výbere splátok. V súlade s ustanovením § 52a Občianskeho zákonníka, sa jedná o prípad, keď z povahy zmlúv ako aj stranám známeho účelu týchto zmlúv pri ich uzatváraní je zrejmé, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé. Potom náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do ročnej percentuálnej priemernej miery nákladov, nakoľko sa jedná o dodatočné náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX nebola správne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech žalovaného. Súd považoval Zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Spôsob platenia úveru viedol súd k záveru, že odmena dohodnutá v Zmluve o zabezpečení splátok úveru mala byť započítaná do ročnej priemernej miery nákladov.

38. Podľa názoru súdu žalobca bol aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o plnenie zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.03.2014. Pôvodný veriteľ postúpil s účinnosťou ku dňu 16.12.2016 pohľadávku na žalobcu. Zmluvu o postúpení pohľadávok žalobca predložil a je pripojená v spise na čl. 10-13 spisu. Súd má za to, že Provident Financial, s.r.o., Mlynské nivy 49, Bratislava oznámil písomne podaním zo dňa 16.12.2016 postúpenie pohľadávky na adresu žalovaného, ktorá je adresou jeho trvalého bydliska. V čase uzavretia Zmluvy o úvere uviedol žalovaný túto adresu ako kontaktnú adresu. Z predloženého podacieho hárku bolo preukázané, že zásielka bola žalovanému doručovaná. Oznámenie o postúpení pohľadávky je jednostranným právnym úkonom adresovaným

dlužníkovi, ktorý musí vyhovovať všeobecným požiadavkám kladeným na platný právny úkon. Keďže právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky a oznámenie doručil, žalobca je aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

39. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodením spotrebiteľských práv alebo ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práv alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

40. Žalovaný si vzájomnou žalobou uplatnila voči žalobcovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200,-Eur, pričom spôsob určenia jeho výšky nijakým spôsobom nespresnil, zdôvodnil ju výlučne len primeranosťou. Žaloba týkajúca sa primeraného finančného zadosťučinenia podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa sa nazýva žalobou satisfakčnou, pretože primerané zadosťučinenie sa označuje za prostriedok satisfakcie. Okrem satisfakčnej funkcie má inštitút primeraného finančného zadosťučinenia taktiež funkciu sankčnú, pretože zaplatenie zadosťučinenia predstavuje pre porušiteľa taktiež finančnú ujmu, nielen ujmu morálnu. Primerané finančné zadosťučinenie je považované za nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálnej povahy, a teda nie ako náhradu za spôsobenú materiálnu škodu. Plní taktiež preventívnu funkciu, pretože musí odradiť od ďalšieho nezákonného postupu porušiteľa (nositeľa zákonných povinností). Tento účinok môže vyvolať len finančné zadosťučinenie zodpovedajúce významu chráneného záujmu.

41. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Nárok na vydanie primeraného zadosťučinenia sa musí odvíjať od prípadného úspechu žalovaného voči žalobcovi (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/379/2017 zo dňa 26.04.2018).

42. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nebol so svojou procesnou obranou úspešný, teda nemožno hovoriť o úspešnom uplatnení porušenia práva ustanoveného predpismi na ochranu spotrebiteľa, nie sú splnené podmienky pre priznanie finančného zadosťučinenia a preto súd vzájomnú žalobu žalovaného voči žalobcovi v celom rozsahu zamietol.

43. Právny zástupca žalovaného vo svojich písomných podaniach namietal premlčanie žalobcom uplatnenej pohľadávky. Súd preto preskúmal možné premlčanie nároku žalobcu. V súlade s právnym názorom uvedeným v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydaného pod sp. zn. 4Obo/54/2007 zo dňa 17.06.2008, podľa ktorého „splatnosť pohľadávky z úverovej zmluvy v prípade, ak bolo v zmluve o úvere dohodnuté splácanie úveru v splátkach, nepredstavuje čiastkové plnenie podľa § 392 ods. 2 zák. č. 513/1991 Zb., ale jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach“, súd pri posudzovaní uplatnenej námietky premlčania vychádzal zo dňa splatnosti úveru ako celku, a nie zo dňa splatnosti jeho jednotlivých splátok. Plynutie, resp. uplynutie všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 101 OZ sa preto neposudzuje osobitne a samostatne od splatnosti každej jednej splátky poskytnutého úveru, ale buď od jej konečnej splatnosti, alebo od jej zosplatnenia podľa toho, ktorá z uvedených možností nastane skôr. Keďže zo žaloby, ako aj z dokladov k nej pripojených vyplýva, že nedošlo k zosplatneniu predmetného úveru, pri posudzovaní skutočností, či došlo k premlčaniu uplatnenej pohľadávky, alebo jej časti treba vychádzať zo dňa 10.02.2016 (deň splatnosti poslednej splátky úveru) ako určujúceho dňa pre určenie začiatku plynutia premlčacej lehoty. Keďže žalobca si pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere uplatnil na súde dňa 07.03.2018, súd musí konštatovať, že v čase podania žaloby na súde (kedy začala premlčacia lehota spočívať v zmysle § 112 OZ) neuplynula trojročná premlčacia lehota. Nárok žalobcu preto nie je premlčaný v celosti a ani v časti (obdobný názor Krajský súd Banská Bystrica sp. zn. 41Co/1/2019).

44.Podľa § 101 Občiansky zákonník, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

45.Podľa § 112 Občiansky zákonník, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

46.Zo žaloby eklatantne vyplýva, že výška postúpenej pohľadávky činila in summa 2415,11 Eur, žalovanému právny predchodca poskytol úver vo výške 2000,-Eur a žalovaný uhradil in summa 1781,-Eur, hoc est len 42 splátok, pričom na 43 splátku uhradil len sumu 18,26 Eur. Súd v spojitosti s uvedeným poukazuje na celkovú čiastku, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť, hoc est sumu 4196,11 Eur, ktorá pozostávala - z istiny v sume 2000,-Eur, úroku a administratívneho poplatku vyjadreného fixnou čiastkou pre celé obdobie trvania úveru v sume 1006,11 Eur, odmeny za služby vyplývajúce zo zmluvy o zabezpečení vo výške 1190,-Eur. Žalobca si uplatnil žalobou len rozdiel poskytnutej istiny právnym predchodcom žalobcu v sume 2000,-Eur a úhrad zo strany žalovanej v sume 1781,-Eur, hoc est 219,-Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 219,-Eur od 17.12.2016 (deň po postúpení pohľadávky), čo súd vzhľadom na vyššie uvedené vzhliadol a posúdil ako dôvodné.

47.Na základe vide infra súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

48.Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49.Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50.Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, hoc est aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6Cdo 222/2016).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

v ktorom

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) príkazom pohľadávky,
- c) predajom hnutelných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.